

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci obchodnej spoločnosti **D., s. r. o., H.**, IČO: X., zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica v odd. Sro, vo vložke číslo 2780/S, **v konaní o návrhu na nariadenie likvidácie**, o dovolaní K. G., R. a V. B., T., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. septembra 2010, č. k. 41Cob/2766/2010-108, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 2. augusta 2010, č. k. 27Cbr 18/2006-98 Sro 2780/S dodatočnú likvidáciu obchodnej spoločnosti D., s. r. o., so sídlom H., IČO: X. nenariadil. V odôvodnení uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 02. 05. 2006, sa K. G., R., na Slovensku K., ako člen a konateľ spoločnosti domáhal dodatočného nariadenia likvidácie, pretože spoločnosť bola vymazaná z obchodného registra v dôsledku zamietnutia návrhu na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku. V súvislosti s uvedeným žiadal, aby súd nariadil dodatočnú likvidáciu majetku spoločnosti, pričom za likvidátora navrhol vymenovať bývalého konateľa spoločnosti D., s. r. o., V. B., bytom T.. Súd prvého stupňa z opatrení Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 25-24K 245/97-277 zo dňa 03. 01. 2002 a 19. 04. 2002 zistil, že správcovi konkurznej podstaty krajský súd udelil súhlas na vylúčenie hnutelných vecí zo súpisu konkurznej podstaty z dôvodu, že uvedené veci neboli predajné, resp. sa ich v konkurze nepodarilo speňažiť, ktorých zoznam vecí sa nachádza na č. 1. 23, 24, 25 a 26 spisu. Správca konkurznej podstaty na dožiadanie súdu prvého stupňa oznámil, že majetok úpadcu sa už pri vyhlásení konkurzu nachádzal zapečatený v Colnom sklade, nakoľko bol v držbe Colného úradu Zvolen, pretože na majetku viazlo

colné záložné právo z dôvodu neuhradenia colného dlhu, ktorý bol v tom čase vo výške 12 000 000,-- Sk. Po zrušení konkurzu zostal majetok úpadcu v sklade s tým, že podľa informácie správcu následne tento prepadol štátu. Súd prvého stupňa dotazom na Colný úrad Banská Bystrica zo dňa 16. 01. 2008 zistil, že tovar strojné zariadenie na spracovanie dreva a drevného odpadu, na ktorom viazol colný dlh, bol rozhodnutím Colného úradu zn. 7876/2005-5131 zo dňa 20. 04. 2005 zaistený a následne zhabaný rozhodnutím zn. 10092/2005-5131 zo dňa 25. 05. 2005. Tovar bol podľa vyjadrenia colného úradu ako prebytočný majetok štátu predaný v osobitnom ponukovom konaní dňa 25. 08. 2005 záujemcovi s najvyššou ponukou za sumu 386 181,-- Sk. Výťažok z predaja bol použitý na čiastočnú úhradu colného dlhu, ktoré skutočnosti boli doložené súdu uvedenými právoplatnými rozhodnutiami a kúpnu zmluvou osobitného ponukového konania. Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa dostatočne preukázané, že majetok na nariadenie dodatočnej likvidácie v zmysle návrhu – podnetu konateľa neexistuje, a preto dodatočnú likvidáciu nenariadil.

Na odvolanie konateľa spoločnosti Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 28. septembra 2010, č. k. 41Cob/276/2010-108 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Odvolací súd poukázal na ust. § 75a Obchodného zákonníka a z predloženého spisu mal preukázané, že spoločnosť D., s. r. o., H., IČO: X., po výmaze z obchodného registra nemá žiaden majetok, pričom táto skutočnosť vyplýva aj z konkurzného spisu vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 25-24 K 245/97. Odvolací súd z právoplatného rozhodnutia Colného úradu Banská Bystrica zn. 10092/2005-5131 zo dňa 25. 05. 2005 zistil, že majetok spoločnosti podľa § 65 ods. 2 Colného zákona č. 199/2004 Z. z. prepadol v prospech štátu, pričom tento bol v ponukovom konaní dňa 25. 08. 2005 odpredaný záujemcovi s najvyššou ponukou za sumu 386 181,-- Sk. Odvolací súd konštatoval, že navrhovateľ relevantným spôsobom nepreukázal, že v spoločnosti aj po jej výmaze z obchodného registra existuje majetok, v dôsledku čoho dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď nenariadil dodatočnú likvidáciu spoločnosti.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie K. G., a žiadal jeho zrušenie. Namietal, že predmetom jeho podania nie je dodatočná likvidácia majetku spoločnosti, o ktorej súd nesprávne rozhodol, ale podvodné konanie správcu konkurznej podstaty vo veci

konkurzu na spoločnosť D., s. r. o., kde svojim konaním spôsobil pre uvedenú spoločnosť viac miliónové škody, a to v prospech iných osôb a spoločností. V ďalšom poukázal na súpis hmotného investičného majetku, súpis pohľadávok a záväzkov, ktorý konateľ spoločnosti doručil správcovi konkurznej podstaty a na postup správcu v konkurze. Dovolateľ v závere uviedol, že predmetný návrh podal nie z dôvodu vyúčtovania dodatočne zisteného majetku, ale z dôvodu zneužitia právomoci správcu konkurznej podstaty a ním spôsobenej škody.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie aj V. B. a žiadal jeho zrušenie. V dovolaní uviedol, že súd prvého stupňa nerozhodol o predmete jeho návrhu, a to zneužití právomoci správcu konkurznej podstaty. Dovolateľ v konaní žiadal, aby správca konkurznej podstaty vykonal vyúčtovanie a preukázal, kde sa podela veľká časť majetku spoločnosti zo súpisu jej majetku, ktorý osobne odovzdal správcovi konkurznej podstaty. V ďalšom poukázal na postup správcu v konkurznom konaní a skutočnosť, že vo veci odcudzenia časti majetku z colného skladu, za účasti pracovníkov C., bolo podané trestné oznámenie. Podľa dovolateľa rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané na základe polopravdivých údajov, ktoré predložil správca a súd prvého stupňa si ich osvojil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať o veci.

Kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (§ 103 O. s. p.).

Ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí preto vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O. s. p.).

Dovolateľ v dovolacom konaní musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.).

Uvedené ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok je odstrániteľný. Ak túto podmienku dovolateľ neodstráni, dovolací súd konanie zastaví.

V danom prípade, ako vyplýva z obsahu spisu, dovolatelia nemajú právnické vzdelanie (ukončené vysokoškolské právnické štúdium), preto ich súd prvého stupňa uznesením zo dňa 9. marca 2012, č. k. 27Cbr/18/2006-125 okrem iného vyzval, aby v lehote 10 dní si zvolili pre dovolacie konanie zástupcu, ktorý musí byť advokátom a túto skutočnosť preukázali súdu predložením plnomocenstva. Dňa 30. júla 2012 súd prvého stupňa poučil dovolateľov v zmysle § 30 O. s. p. Výzva a poučenie súdu prvého stupňa bolo dovolateľom doručené 27. a 28. marca 2012 a 27. a 30. augusta.2012.

Dovolateľ K. G. na výzvu súdu prvého stupňa plnú moc pre advokáta nedoložil a dovolateľ V. B. po oznámení, že sa obrátil na Centrum právnej pomoci, ani na výzvy súdu, ktoré mu boli doručené 15. marca 2012 a 20. mája 2013, neoznámil, kedy sa obrátil na Centrum právnej pomoci, ani či na jeho žiadosť mu bol ustanovený advokát a zostal tiež nečinný.

V predmetnej veci dovolatelia nemajú právnické vzdelania a v súlade so zákonom boli vyzvaní k doloženiu plnej moci udelenej advokátovi, poučení o následkoch neodstránenia uvedenej podmienky dovolacieho konania, ako i poučení o možnosti požiadať o ustanovenie advokáta, ktorý nedostatok podmienky dovolacieho konania ani do času rozhodovania dovolacieho súdu neodstránili.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolacie konanie podľa § 104 ods.2 v spojení s ust. § 241 ods. 1 a ust. § 243c O. s. p. zastavil bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 24. júna 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová